RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 231.890 van 9 juli 2015
in de zaak A. 210.298/VII-38.906.

In zake : de BVBA DE GOAVERSE STATIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Deborah Smets
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
de NV DE FAUW & ZONEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 september 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 4 juli 2013 waarbij het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 15 april 2013, houdende het gedeeltelijk wijzigen van de milieuvergunningsvoorwaarden opgelegd aan de NV De Fauw & Zonen voor een handel in bouwmaterialen, gelegen aan de Stationsstraat 133 te Gavere, wordt verworpen en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 19 november 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2015.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Deborah Smets, die tevens loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verzoekende partij, jurist Christophe Wille, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Michelle Ducruy, die loco advocaat Pieter Van Assche verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert in Gavere een handel in bouwmaterialen. Zij beschikt hiervoor over een (hernieuwde) milieuvergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 19 oktober 2012 voor een termijn van 20 jaar.

De inrichting ligt deels in woongebied en deels in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en voor kleine en middelgrote ondernemingen (hierna: KMO).

De verzoekende partij is eigenares van een terrein gelegen naast de handel van de tussenkomende partij en wenst hierop een bouwproject te realiseren.

3.2. Op 14 januari 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere voor het wijzigen van de milieuvergunningsvoorwaarden. De gevraagde bijzondere voorwaarden zijn:

> "- Het laden en lossen van vrachtwagens kan niet gebeuren voor 8 u 's morgens en na 18 u 's avonds, niet tijdens het weekend en niet tijdens feestdagen
> - Een groenscherm van 10 meter rond NV De Fauw en Zonen het bedrijf dient aangebracht te worden tijdens het eerstkomende plantseizoen en dit om visuele hinder tegen te gaan".

3.3. Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 15 april 2013 wordt gedeeltelijk ingegaan op de vraag van de verzoekende partij tot toevoeging van bijzondere voorwaarden. De bijzondere milieuvergunningsvoorwaarde "er mogen geen rustverstorende werkzaamheden worden uitgevoerd op zon- en feestdagen" wordt toegevoegd aan de milieuvergunning van 19 oktober 2012.

3.4. De verzoekende partij dient op 16 mei 2013 een bestuurlijk beroep in teneinde de overige gevraagde milieuvergunningsvoorwaarden te verkrijgen.

3.5. Alle adviesverlenende instanties verlenen een ongunstig advies.

3.6. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen beslist op 4 juli 2013 het beroep niet in te willigen en het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gavere van 15 april 2013 te bevestigen.

Dit is de bestreden beslissing.

De motieven relevant in huidige procedure luiden:

"2. Motivering
[…]
Milieuhygiënische aspecten
1. Geluid
OMSCHRIJVING SITUATIE
De beroeper wenst in het oude betonnen silogebouw, gelegen in het KMO-gebied samen met een nieuwbouwgedeelte gelegen in het woongebied binnen de 500 m zone van voormelde KMO-zone, een woonproject met serviceflats te ontwikkelen. Vanuit deze optiek wordt gevreesd voor geluidshinder veroorzaakt door de activiteiten op de site van de nv De Fauw en zonen.
Het woonproject is nog niet gerealiseerd.
VIGERENDE GELUIDSNORMEN
In de veronderstelling dat het woonproject wel zou gerealiseerd zijn, ook in het KMO-gebied, zouden de volgende geluidsnormen moeten worden nageleefd.
a/ Normen binnen de KMO-zone.
Het Lsp van een bestaande inrichting overdag dient de richtwaarde van 60 dB(A) zo goed mogelijk te benaderen.
Bij incidentele en impulsachtige geluiden (bijvoorbeeld bij laad- en losactiviteiten) moeten de $L_{Aeq,1s,max}$ waarden in de KMO-zone worden beperkt tot respectievelijk 75 en 80 dB(A).
b/ Normen binnen het woongebied binnen de 500 m van de KMO-zone.
Overdag moet het Lsp in dit geval de RW = 50 dB(A) zo goed mogelijk benaderen.
Bij incidentele en impulsachtige geluiden moeten in dit geval de $L_{Aeq,1s,max}$ waarden worden beperkt tot respectievelijk 65 en 70 dB(A).

ASPECT GELUID-GELUIDSHINDER

Voormelde geluidsnormen dienen als vrij ruim te worden omschreven en zijn inherent aan de aard van ambachtelijke zones.

Conform de bepalingen van Bijlage 4.5.1.§3, 4 en 5 van Vlarem-2, dienen de vigerende geluidsnormen te worden gerespecteerd ter hoogte van meetpunten gelegen in de nabijheid van woningen vreemd aan de inrichting, waarbij de bewoningstoestand in aanmerking wordt genomen op het ogenblik van het onderzoek van de vergunningsaanvraag. Woningen die naderhand worden opgetrokken vallen daar in die zin niet onder en kunnen slechts in aanmerking worden genomen bij de hernieuwing van de milieuvergunning.

In de veronderstelling dat de woningen toch zouden gerealiseerd zijn, dienen in dat geval voormelde geluidsnormen van een KMO-gebied te worden nageleefd: 60 dB(A) overdag.

De woningen gelegen in het woongebied binnen de 500m zone van het KMO-gebied voorzien in iets strengere geluidsnormen. In de veronderstelling dat de woningen in deze zone reeds gerealiseerd zouden zijn, dienen voormelde geluidsnormen voor het woongebied binnen de 500 m van de KMO-zone te worden gerespecteerd: 50 dB(A) overdag.

Het binnenbrengen van een woonfunctie in een bestaand KMO-gebied is te ontraden. De ruime vigerende geluidsnormen binnen een KMO-zone zijn immers niet geschikt om geluidshinder uit te sluiten of in voldoende mate te beperken, zeker in die gevallen waar de afstand tussen de bedrijfsactiviteiten en de bewoning uiterst beperkt is en bijkomende afschermende maatregelen door de beperkte beschikbare ruimte zo goed als onmogelijk worden. Geluidsschermen voor woongebouwen van meerdere verdiepingen hoog zijn in dit geval geen realistische optie.

2. Visueel / Stofhinder

De appellant vraagt een groenscherm van 10 meter breed rondom het bedrijf om visuele hinder tegen te gaan. Ook hier blijkt dat tot op heden geen klachten werden geformuleerd, noch bezwaren werden ingediend t.a.v. NV De Fauw en Zonen. Ook inzake stofhinder zijn geen klachten gekend.

Dergelijke groenbuffer legt een grote hypotheek op de bedrijfspercelen. Het perceel 567S wordt quasi onbruikbaar vermits de doorgang naar de achterliggende percelen minder dan 10 m bedraagt. Aanpalend aan het voormalig veevoederbedrijf is er op de meeste plaatsen een bestaande betonnen muur van circa 2 m hoog.

In de stedenbouwkundige aanvraag van BVBA De Goaverse Statie m.b.t. het aanpalende bouwproject is sprake van een afscheiding en groenzone (haag/muur) om de leefbaarheid met het aanpalende bedrijf te behouden. In de beschrijvende nota worden dienaangaande volgende elementen teruggevonden:

- Inkijk van de silotoren naar het achterliggende gebied werd maximaal beperkt om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van de eigenaar;
- Een muur op de perceelsgrens achter het park zorgt voor voldoende scheiding/privacy;
- Naar de buren wordt minimaal overal op de perceelsgrens een wintergroene haag tot hoogte 2 meter boven het maaiveld voorzien. Achter de silotoren wordt een nieuwe scheidingsmuur voorgesteld

met oog op wederzijdse privacy;
- Bij de herbestemming wordt sterk rekening gehouden met de grens van de woonzone en met de vragen van de buurman: ramen in de buitengevel naar de terreinen van de buurman en dichtbij die terreinen worden vermeden.

Dit wijst er op dat BVBA De Goaverse Statie het visuele aspect op voorhand grondig heeft onderzocht en dienaangaande de nodige aanpassingen heeft getroffen aan het woonproject zelf.

Er kan niet worden vastgesteld dat de huidige exploitatie van die aard is dat er sprake is van onaanvaardbare visuele hinder of stofhinder.

Er kan worden aangenomen dat de aanleg van een groenscherm op de eigendom van de nv De Fauw en zonen geen enkele milieutechnische meerwaarde biedt en enkel zou dienen om het belang van de appellant te bevredigen.

[…]

Bespreking beroepschrift

De activiteiten van de nv De Fauw en zonen betreffen voornamelijk distributie en verkoop van diverse bouwmaterialen zoals bakstenen, gravel, keien, zand cement enz. … . Deze producten worden opgeslagen op het bedrijfsterrein van de nv De Fauw en Zonen, palend aan het terrein van het woonproject van ‘De Goaverse Statie’. Activiteiten die geluid produceren zijn in die zin voornamelijk beperkt tot laad- en losactiviteiten. Gelet op de vrij ruime geluidsnormen die van toepassing zijn mag vanuit de meetpraktijk worden aangenomen dat ter hoogte van de geplande woonfuncties uit het woonproject van de beroeper de vigerende geluidsnormen kunnen worden nageleefd. Evenwel kunnen deze locaties in het KMO-gebied, binnen deze vergunningscontext nog niet in aanmerking worden genomen voor beoordeling van het specifiek bedrijfsgeluid.

Bovendien wordt de dagperiode in het Vlarem II gedefinieerd van 7:00 tot 19:00 uur. Binnen deze periode dienen de bijbehorende Vlarem II geluidsnormen voor de dagperiode te worden gerespecteerd, d.w.z. van 7:00 tot 19:00 uur. Een beperking van de exploitatie-uren van 8:00 tot 18:00 uur zou betekenen dat het Lsp gedurende het eerste en laatste uur van de dagperiode verder wordt beperkt tot een lagere waarde wat equivalent is aan het hanteren van een strengere geluidsnorm. Gelet op het gegeven van een ‘bestaande inrichting’ gelegen in een KMO-gebied, is het toepassen van een strengere norm niet motiveerbaar. De vraag van de beroeper om de exploitatie-uren tijdens de weekdagen extra te beperken tot de uren tussen 8:00 en 18:00 uur is niet te verantwoorden.

Zoals verder blijkt uit de bespreking van de milieuhygiënische en planologische aspecten is de exploitatie van de betreffende handel in bouwmaterialen niet strijdig met de ruimtelijke en milieuhygiënische context. De belangen van het bouwproject kunnen niet primeren tegen de belangen van een handel in bouwmaterialen die daar reeds jarenlang rechtmatig is gevestigd. De voorgestelde bijzondere voorwaarden hypothekeren de werking en de bestaanszekerheid van de nv De Fauw en Zonen.

Conclusie:

De gevraagde wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden kan niet

worden toegestaan en de bestreden beslissing kan worden bevestigd".

3.7. De door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 6 september 2012 aan de verzoekende partij verleende stedenbouwkundige vergunning werd op 18 februari 2014 door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vernietigd.

Een nieuwe aanvraag van de verzoekende partij resulteerde op 3 april 2014 in een stedenbouwkundige vergunning verleend door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen voor een gewijzigd project, waartegen onder meer door de tussenkomende partij een annulatieberoep bij voornoemde Raad werd ingediend.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De tussenkomende partij betwist dat de verzoekende partij over het vereiste belang beschikt in de zin van artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De verzoekende partij verkreeg voor het terrein in eigendom gelegen naast het terrein van de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de afbraak van industriële gebouwen, behoud en verbouwing van een silotoren en het optrekken van een nieuwbouw met 30 serviceflats, doch deze vergunning is aangevochten en de vergunningstoestand is precair. Voorts betoogt zij dat de verzoekende partij de toekomstige projectontwikkelaar is, maar op dit moment geen enkele bewoning of activiteit op de site heeft zodat de hinder louter hypothetisch is, die eventueel de toekomstige bewoners en eigenaars zal treffen zodat de verzoekende partij geen direct belang heeft. In diezelfde zin is het belang van de verzoekende partij niet actueel aangezien zij slechts stelt dat de "verkoop op plan" van "de te realiseren flats" ernstig bemoeilijkt zou worden door de huidige toestand. Zelfs indien de bestreden beslissing zou worden vernietigd dan nog blijft, volgens de tussenkomende partij,

het feit dat de verzoekende partij nooit enig beroep heeft ingesteld tegen de milieuvergunning van 19 oktober 2012 zodat zij zich hiermee akkoord heeft verklaard, waarbij zij thans de mogelijkheid om een aanvraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden op slinkse wijze gebruikt om de beroepstermijn te omzeilen.

5. De verzoekende partij dupliceert in haar memorie van wederantwoord dat er vandaag wel degelijk een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning voorligt voor het bouwen van serviceflats en het feit dat deze vergunning is aangevochten hieraan geen afbreuk doet. Bovendien wordt de context waarin zij als ontwikkelaar van een bouwproject vlak naast de onderneming van de tussenkomende partij optreedt, nadelig beïnvloed indien in de milieuvergunning abstractie wordt gemaakt van dit bouwproject. De omstandigheid dat deze milieuvergunning niet werd bestreden doet hieraan geen afbreuk aangezien zij op zich geen probleem heeft met de aanwezigheid van het bedrijf.

6. De tussenkomende partij betoogt in haar laatste memorie dat het louter beschikken over zakelijke rechten met betrekking tot een naastliggend perceel niet volstaat om de verzoekende partij een belang bij huidige procedure te verschaffen. De verzoekende partij heeft haar belang gekoppeld aan het bouwproject zoals vergund door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 6 september 2012, terwijl dit door de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd vernietigd op 18 februari 2014. De nieuwe aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning betreft een gewijzigd project waaraan het belang van de verzoekende partij niet is gekoppeld.

Voorts betoogt de tussenkomende partij dat de verzoekende partij als rechtspersoon geen hinder inzake geluid of visuele hinder kan ondervinden, en dat zij evenmin een beroep kan instellen in het belang van de toekomstige eigenaars of bewoners van de woongelegenheden.

Beoordeling

7. De hoedanigheid van eigenaar van het perceel grenzend aan de inrichting waarvan een wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden wordt gevraagd, volstaat om het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij aan te nemen.

De omstandigheid dat het bouwproject van de verzoekende partij nog niet definitief vergund zou zijn en dat de verzoekende partij een rechtspersoon is, is niet relevant bij de beoordeling van haar belang bij de gevraagde vernietiging. Evenmin heeft de verzoekende partij de contouren van haar belang beperkt tot het bouwproject in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning van 6 september 2012.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

8. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 21, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van de materiëlemotiveringsplicht, en van het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel.

Volgens de verzoekende partij diende bij de (her)beoordeling van het verzoek tot het opleggen van de voorgestelde bijzondere exploitatievoorwaarden zonder meer rekening te worden gehouden met de vergunde toestand van het project van de verzoekende partij. Louter verwijzen naar het bepaalde in bijlage 4.5.1, §§ 3, 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II) om het tegendeel aan te tonen, volstaat niet aangezien uit deze

bepalingen blijkt dat de in aanmerking te nemen bewoonde gebouwen slechts relevant zijn voor zover er een onderzoek van vergunningsaanvragen voor nieuwe inrichtingen of voor het veranderen van bestaande inrichtingen wordt gevoerd, terwijl te dezen een onderzoek wordt gevoerd naar de noodzaak tot het opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden. Dit motief mist bijgevolg juridische grondslag en kan de bestreden beslissing niet op behoorlijke wijze motiveren.

Voorts betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geheel abstractie maakt van het vergunde project en niet tegemoet komt aan de vraag of de exploitatie niet leidt tot overmatige hinder in hoofde van de toekomstige omwonenden van deze inrichting, terwijl de verzoekende partij er mocht op vertrouwen dat de bevoegde overheid hiermee rekening zou houden. Bovendien mist de bestreden beslissing feitelijke grondslag, aangezien het project niet in de KMO-zone ligt, maar in een woonzone die onmiddellijk aansluit op die zone.

Nog volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij niets anders gedaan dan het doen primeren van een gevestigde onderneming op een nog te realiseren project, zonder enige vorm van deugdelijk en zorgvuldig onderzoek. Had zij dit wel gedaan, dan had zij vastgesteld dat het absoluut noodzakelijk is om de voorgestelde voorwaarden op te leggen teneinde de rust van de toekomstige bewoners te verzekeren.

9. De verwerende partij antwoordt dat het middel is gesteund op de stelling dat de bestreden beslissing enkel zou verwijzen naar bijlage 4.5.1 van Vlarem II, terwijl deze veel uitgebreider is gemotiveerd. Zij zet uiteen dat het bedrijf van de tussenkomende partij sinds lange tijd vergund is op deze locatie en op 19 oktober 2012 een hernieuwing van de milieuvergunning verkreeg, waartegen geen beroep werd aangetekend, dat er tijdens de procedure geen bezwaren werden ingediend en er nooit enige klacht is ingediend met betrekking tot de exploitatie. De activiteiten die geluid produceren, beperken zich voornamelijk tot laad- en losactiviteiten, en in de milieuvergunning worden met betrekking tot het geluid

geen bijzondere voorwaarden opgelegd. In de bestreden beslissing worden de vigerende geluidsnormen op voorliggende locatie aangegeven en duidelijk gesteld dat, gelet op de activiteiten van de exploitant en gelet op de vrij ruime toepasselijke geluidsnomen, uit de meetpraktijk kan worden aangenomen dat de vigerende geluidsnormen zullen worden nageleefd ter hoogte van de geplande woonfuncties, hetgeen de verzoekende partij niet tegenspreekt. De verwerende partij kon dan ook alleen maar vaststellen dat de geluidshinder binnen de perken van het aanvaarbare blijft en dat er aldus geen enkele reden is tot het opleggen van bijkomende geluidsvoorwaarden bovenop hetgeen in de beslissing in eerste aanleg reeds was opgenomen, met name dat er geen rustverstorende activiteiten mogen plaatsvinden op zon- en feestdagen.

De verwerende partij stelt voorts dat niet valt in te zien waarom de verwijzing naar bijlage 4.5.1 van Vlarem II niet op haar plaats zou zijn. Artikel 4.5.5.1, § 3, van Vlarem II stelt dat het specifiek geluid in open lucht van bestaande inrichtingen op de in § 3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit bepaalde meetpunten zodanig beperkt moet worden dat de richtwaarden zo goed mogelijk worden benaderd. In de bewuste bijlage wordt gesteld dat als meetpunten enkel de bestaande toestand inzake bewoning in aanmerking kan worden genomen en bewoning die er naderhand bijkomt slechts bij de hervergunning in aanmerking kan worden genomen. De verwerende partij is er zich trouwens van bewust dat het gedeelte van het project van de verzoekende partij dat zich in KMO-zone bevindt, werd uitgesloten in de stedenbouwkundige vergunning. De bestreden beslissing stelt enkel vast dat de vigerende geluidsnormen worden nageleefd, zowel indien het bouwproject zou zijn gerealiseerd voor het gedeelte in woongebied, als voor het gedeelte in KMO-zone.

Tot slot stelt de verwerende partij dat geen enkel middel wordt aangevoerd dat verband houdt met het visuele aspect en het groenscherm zodat, minstens impliciet, moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij akkoord kan gaan met de argumentatie in de bestreden beslissing.

10. De tussenkomende partij antwoordt in haar memorie vooreerst dat, om dezelfde redenen als aangehaald onder “gebrek aan belang”, de verzoekende partij geen belang heeft bij dit middel.

Voorts betoogt zij dat de beoordeling van de al dan niet haalbaarheid van de bijzondere vergunningsvoorwaarden behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de bevoegde overheid en dat de Raad van State enkel een kennelijk onredelijke beslissing van de overheid kan sanctioneren.

De tussenkomende partij ziet niet in waarom geen toepassing zou mogen worden gemaakt van de meetpunten vermeld in bijlage 4.5.1 van Vlarem II, nu artikel 4.5.4.1 van Vlarem II verwijst naar deze bijlage en de aldaar toepasselijke meetpunten. De verzoekende partij haalt geen enkele bepaling aan die stelt dat te dezen wel rekening zou moeten worden gehouden met nog niet gerealiseerde gebouwen. Nu bijlage 4.5.1, artikel 1, § 5, van Vlarem II het heeft over het onderzoek van vergunningsaanvragen voor nieuwe inrichtingen of voor het veranderen van bestaande inrichtingen, kon de verwerende partij terecht naar deze bepaling verwijzen om te besluiten dat de bestaande toestand niet in aanmerking dient te worden genomen aangezien deze nog geen bewoonde gebouwen betreft.

Voorts betoogt zij nog dat de verwerende partij wel degelijk ruimschoots is ingegaan op de vraag of de exploitatie van de tussenkomende partij zou leiden tot overmatige hinder in hoofde van de (toekomstige) omwonenden van de inrichting. De verwerende partij motiveerde haar beslissing vanuit een onderzoek van de vigerende geluidsnormen, daarbij zelfs rekening houdend met een toestand van bewoning op de site, zowel in de woonzone als in de KMO-zone, ook al werd deze zone uitgesloten in de stedenbouwkundige vergunning van 6 september 2012. Ook de adviserende instanties hebben dezelfde afweging ten aanzien van het bouwproject van de verzoekende partij gemaakt. De verwerende partij heeft rekening gehouden met het niet-vergunde project maar heeft besloten dat de algemene geluidsnormen volstaan om de geluidshinder voor de site binnen

aanvaardbare grenzen te houden en het opleggen van bijzondere geluidsnormen niet noodzakelijk is. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing in feite en in rechte afdoende is gemotiveerd en met de nodige zorgvuldigheid werd genomen.

Ten slotte is volgens de tussenkomende partij het vertrouwensbeginsel evenmin geschonden aangezien de voorwaarden hiertoe te dezen niet zijn voldaan. De verwerende partij heeft geenszins een vergissing begaan aangezien de enige wettelijke situatie waarvan de verzoekende partij redelijkerwijze mocht uitgaan, was dat de vigerende geluidsnormen voor "woongebied binnen de 500m van een KMO-zone" en voor "KMO-zone" zouden worden gerespecteerd. De verzoekende partij is geenszins in haar rechtszekerheid aangetast, nu aan haar vraag om strengere geluidsnormen niet werd voldaan. Zij kan haar bijkomende bijzondere voorwaarden geenszins afdwingen als zijnde een absoluut recht. Tot slot geeft Vlarem II juist aan, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, dat er in de voorliggende situatie geen rekening dient te worden gehouden met de niet-bestaande, niet-bewoonde gebouwen op de site.

11. In haar memorie van wederantwoord betoogt de verzoekende partij dat zij wel degelijk een argumentatie heeft uiteengezet met betrekking tot het groenscherm. Zij stelt dat de verwerende partij tekort is geschoten aan de door haar ingeroepen beginselen daar enkel wordt gesteld dat een buffer van tien meter onmogelijk zou zijn en er op geen enkele wijze is nagegaan of een kleinere buffer mogelijk is.

Met betrekking tot de geluidshinder stelt de verzoekende partij dat zij heeft aangevoerd dat de naleving van de toepasselijke geluidsnormen niet kan volstaan om deze hinder aanvaardbaar te maken, reden waarom een bijzondere voorwaarde wordt gevraagd, terwijl de verwerende partij klaarblijkelijk meent dat zij, gelet op het louter voldoen aan de decretale geluidsnormen, is vrijgesteld van een zorgvuldig onderzoek en afweging van de verscheidene belangen.

12. In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing de geldende geluidsnormen weliswaar worden besproken, maar de geluidsproductie van het bedrijf geenszins wordt getoetst aan die normen. Een materieel motiveringsgebrek moet worden vastgesteld, nu een verzoek tot wijziging van de voorwaarden, ingediend om de geluidsoverlast voor het vergunde project van de verzoekende partij te beperken, wordt afgewezen zonder dat de geluidsproductie van de betreffende bedrijvigheid in kaart wordt gebracht en afgetoetst aan de geluidsnormen.

Beoordeling

13. Het enig middel van de verzoekende partij komt er in hoofdzaak op neer dat zij van oordeel is dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd noch zorgvuldig is genomen doordat bij het beoordelen van de aanvraag tot het wijzigen van de milieuvergunningsvoorwaarden geen rekening is gehouden met haar gepland bouwproject op het aangrenzend perceel van de inrichting van de tussenkomende partij, terwijl zij er mocht op vertrouwen dat de verwerende partij dit wel zou doen.

Aangezien de verzoekende partij belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing, heeft zij in beginsel belang bij het middel dat tot de gevraagde vernietiging kan leiden. De exceptie van onontvankelijkheid die in dat verband wordt opgeworpen, kan niet worden aangenomen.

14. Indien een bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich die beslissing kunnen verantwoorden, moeten zij alle onwettig zijn om een nietigverklaring bij gebrek aan deugdelijke motivering te verantwoorden.

Uit de bestreden beslissing kunnen twee motieven worden afgeleid, die elk op zich de weigering van de gevraagde wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden betreffende de exploitatie-uren kunnen schragen.

Het betreft enerzijds het motief, met verwijzing naar de bepalingen van bijlage 4.5.1, §§ 3 tot 5, van Vlarem II, dat het woonproject nog niet is gerealiseerd en woningen die naderhand worden opgetrokken slechts in aanmerking kunnen worden genomen ter beoordeling van de naleving van de geluidsnormen, bij de hernieuwing van de milieuvergunning, en anderzijds het motief, in de veronderstelling dat woningen reeds gerealiseerd zouden zijn, dat vanuit de meetpraktijk mag worden aangenomen dat de vigerende geluidsnormen kunnen worden nageleefd.

Het tweede motief beantwoordt wel degelijk de vraag of de exploitatie al dan niet leidt tot overmatige hinder in hoofde van de toekomstige omwonenden. Daarbij volstaat de vaststelling dat de geluidsnormen kunnen worden nageleefd, om de gevraagde bijzondere voorwaarde die er op gericht is de geluidshinder verder te beperken, te weigeren. De kritiek van de verzoekende partij in haar laatste memorie dat de geluidsproductie van het bedrijf geenszins wordt getoetst aan de in kaart gebrachte geluidsnormen, betreft een nieuwe invulling van het middel, die reeds in het verzoekschrift kon worden aangevoerd en die niet de openbare orde raakt, zodat deze gewijzigde invulling niet ontvankelijk is.

Het is niet kennelijk onredelijk noch getuigt het van een onzorgvuldig onderzoek te stellen, zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing doet, dat het toepassen van een strengere norm ten opzichte van een bestaande inrichting gelegen in KMO-gebied, “niet te verantwoorden” is, “[d]e belangen van het bouwproject [...] niet [kunnen] primeren tegen de belangen van een handel in bouwmaterialen die daar reeds jarenlang rechtmatig is gevestigd”, en “[d]e voorgestelde bijzondere voorwaarden [...] de werking en de bestaanszekerheid van de nv De Fauw en Zonen [hypothekeren]”.

In de bestreden beslissing wordt ook rekening gehouden met de hypothese dat het bouwproject zal worden gerealiseerd in het woongebied binnen de 500 meter van het KMO-gebied, naast de hypothese dat een gedeelte van het

bouwproject zal worden gerealiseerd in het KMO-gebied, zoals overigens destijds in de stedenbouwkundige aanvraag was voorzien, zodat haar geen gebrek aan feitelijke grondslag kan worden verweten.

Voornoemd tweede motief is in rechte en in feite afdoende en kan de bestreden beslissing dragen.

De kritiek op het eerste motief betreffende de toepassing van bijlage 4.5.1, artikel 1, §§ 3 tot 5, betreft alsdan kritiek op een overtollig motief en kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

15. De verzoekende partij maakt ten slotte niet duidelijk op welke wijze het vertrouwensbeginsel “evident” is geschonden. Zij toont niet aan dat de verwerende partij bij haar een rechtmatige verwachting heeft gewekt dat zij de gevraagde wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden zou verkrijgen. De stedenbouwkundige vergunning van 3 april 2014 is overigens verleend onder de volgende voorwaarde: “Voor woningen en woonprojecten die aan de rand van of in een gebied met een andere bestemming gelegen zijn, geldt er een hogere tolerantie ten aanzien van de normale hinder die mag worden verwacht ingevolge activiteiten die eigen zijn aan dat naburige gebied, het hier toegelaten deels zonevreemde project mag dan ook geen onredelijke eisen stellen naar de aanpalende zone-eigen activiteiten”.

16. Met de verwerende partij wordt vastgesteld dat de verzoekende partij in het verzoekschrift geen argumentatie aanvoert die verband houdt met het visuele aspect en het groenscherm. Het betoog in de memorie van wederantwoord dat in de bestreden beslissing niet is nagegaan of een kleinere buffer dan een buffer van tien meter mogelijk is, betreft een niet ontvankelijke nieuwe invulling van het middel.

Het enige middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juli tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Eric Brewaeys**